

การพัฒนาความสามารถทางการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

The Development of Mattayomsuksa 3 Students' English Summary Writing Ability Using Critical Reading Technique

วีรศักดิ์ รักสุทธิ¹, พิลานุช ภูษาวิโสธร², พชรนนท์ สายัณห์เกษะ³, พิมพยุพา ประพันธ์⁴

Weerasak Raksoothee¹, Pilanut Phusawisot², Photcharanon Sayankena³, Pimyupa Prapan⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการพัฒนาความสามารถทางการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23101) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความคิดเห็น และบันทึกประจำวันหลังการเรียนของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ ค่ะแนก่อนและหลังทดลองวิเคราะห์โดยใช้ค่าแบบ paired t-test ส่วนแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสามารถทางการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลองสูงกว่าการก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ, เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

^{2,3} อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M. ED. in English Language Teaching, Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University

^{2,3} Lecturer, Western languages and Linguistic Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University

Abstract

The purpose of this research was to study the development of Mattayomsuksa 3 students' English summary writing ability using critical reading technique. The samples of this research consisted of 40 students in 3/14 class taking ENG 23101 Fundamental English in the first semester of 2014 academic year in Sarakhampittayakhom School, Muang District, Maha Sarakham Province. They were selected by purposive sampling. This research is a quasi-experiment with One Group Pretest-Posttest Design. The instruments used in the research were pre and post English summary writing tests, lesson plans, English summary writing ability evaluation form, questionnaire of students' satisfaction, and the learning log. The data were analyzed by paired t-test, percentage, mean, and standard deviation.

The results of the research were as follows:

1. The students' English summary writing ability was significantly increased at the .05 level after using the English summary writing ability evaluation forms.
2. The students' satisfaction toward the development of English summary writing ability using critical reading technique activities were at a high level.

Keywords : english summary writing, critical reading technique

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนปัจจุบันเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งได้ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก อย่างไรก็ตามพบว่าความสามารถทางการเขียนและการอ่านภาษาอังกฤษของคนไทยยังมีการพัฒนาการที่ค่อนข้างช้าแม้จะเป็นเรื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ ดังนั้นทักษะการอ่านและการเขียนจำเป็นต้องเน้นฝึกทักษะให้สอดคล้องกับคุณภาพของผู้เรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ด้วยการสื่อสารแบบสองทางที่สอดคล้องกันระหว่างทักษะการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กไทยสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพราะที่ผ่านมามาภาคการศึกษาไทยให้ความสนใจ

ในเรื่องประชาคมอาเซียนเป็นอย่างมาก สิ่งสำคัญคือ ต้องเตรียมพร้อมลูกหลานให้รับทันการเปิดพรมแดน 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน แต่การศึกษาในบ้านเราเมื่อเทียบดูในบริบทอาเซียนแล้ว การศึกษาไทยยังไม่ถึงไหน สิ่งสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาคือ การพัฒนาทักษะทางการอ่าน เพราะจะทำให้เด็กมีจินตนาการและมีสุนทรียะแห่งศิลปะ การเข้าถึงทางด้านภาษาก็ไม่ใช่เรื่องยาก และถือเป็นสิ่งที่จำเป็นมากในการเตรียมความพร้อมก่อนเปิดประชาคมอาเซียน 2558 โดยเริ่มจากบุคลากรครูก่อนไปถึงเด็กนักเรียนต้องพูดภาษาอังกฤษให้ได้ (สมเกียรติ อ่อนวิมล. 2555 : ออไลน์)

การอ่าน เป็นทักษะที่ไม่เพียงแต่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเท่านั้น หากยังมีผลต่อการพัฒนาชาติอีกด้วย ถ้าเยาวชนในชาติเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านเพื่อรับความรู้ได้ดีย่อมสามารถนำความรู้จากการอ่านมาสิ่งอื่นๆ

ตามมาได้ เพราะเมื่ออ่านสารหลายประเภทมากขึ้น ความรู้และความคิดก็เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสารคามพิทยาคมที่ผู้วิจัยประสบมาด้านทักษะการอ่าน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือกลุ่มที่มีพื้นฐานการเรียนระดับปานกลางถึงดี และกลุ่มที่มีพื้นฐานการเรียนระดับกลางลงมาถึงระดับอ่อน ทั้งนี้นักเรียนกลุ่มแรกจะไม่มีปัญหาในการอ่านตามเนื้อหาบทเรียนที่ครูนำเสนอ แต่ยังมีปัญหาด้านการวิเคราะห์เนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน และยังไม่สามารถสรุปความได้ตรงประเด็นเพียงพอ ไม่มีวิจรรย์ญาณที่ดีพอ ส่วนนักเรียนกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับกลางลงมาถึงระดับอ่อนนั้น จะมีปัญหาดังแต่ขั้นตอนแรกของการเรียนรู้คือ อ่านไม่ได้ อ่านไม่คล่อง จึงมีปัญหาด้านการคิดวิเคราะห์ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงมิได้

การอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ หมายถึง การอ่านที่ต้องใช้ความคิด ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ มาพิจารณาสารอย่างมีเหตุผลเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างชัดเจน ให้ตรงกับความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารให้ผู้อ่านรับรู้มากที่สุด โดยการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณมักเป็นการอ่านอย่างละเอียด ต้องใช้ทักษะการอ่านหลายๆ ทักษะมาประกอบกัน โดยเฉพาะการวิเคราะห์และการตีความ (สุพรรณิวัฒนา, 2545 : 47) ทำให้สามารถพิจารณาใคร่ครวญไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลเพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียนและสามารถตัดสินคุณค่าของเรื่องที่ผ่านได้อย่างมีเหตุผล

กระบวนการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณที่ผู้วิจัยได้นำมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือการอ่านแบบล่าง-บน และการอ่านแบบบน-ล่าง โดยการอ่านทั้งสองทักษะนี้ต้องปฏิบัติควบคู่กันไปจึงจะมีประสิทธิภาพ โดยเริ่มจากการสอนอ่านจากสิ่งที่เป็นโครงสร้างของเสียง คำ ส่วนประกอบของคำไปจนถึงประโยคแล้วจึงนำไปสู่ความหมายของคำและเนื้อเรื่อง ซึ่งเป็นหลักการแนวคิดของการอ่านแบบล่าง-บนแล้วสอนกระบวนการอ่านโดยจับใจความ

สำคัญของเรื่องก่อนเพื่อนำมาวิเคราะห์โครงสร้างประโยค รูปแบบของคำ ประเภทของคำ การจำแนกเสียง รากศัพท์ เป็นต้น ซึ่งเป็นแนวทางการสอนอ่านแบบบน-ล่าง โดยเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการอ่านเข้าไปเข้ามาทั้งสองแบบนี้ผู้เรียนจะเกิดวิจรรย์ญาณจากการอ่านขึ้นได้และสามารถเกิดโครงร่างของเนื้อหาที่จะเขียนใหม่โนภาพและสามารถเขียนได้ดีขึ้นในที่สุด

ปัญหาด้านความสามารถทางการเขียนของนักเรียนในปัจจุบัน ส่วนใหญ่คือ สามารถเขียนตามคำบอกบนกระดานได้ แต่ไม่สามารถเขียนอธิบายความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างสร้างสรรค์ออกมาได้ นักเรียนมักใช้วิธีตัดข้อความจากหนังสือหรือตำรามาเป็นท่อนๆ จากนั้นจะลอกประโยคที่ขีดเส้นใต้มาเรียบเรียง แม้่วิธีการนี้จะไม่ผิดอะไร เพราะเนื้อหาสำคัญย่อมจะมีอยู่แล้ว แต่ครูจะรู้สึกได้ทันที เพราะท่อนประโยคที่ตัดมาเรียงใหม่ มักไม่ค่อยผสมกลมกลืน กระโดด กระตุก ห้วน เกิน หรือเยิ่นเย้อเกิน หาพอดียาก (ชนิตย์ สุวรรณเจริญ, 2552 : ออนไลน์)แม้ว่าความสามารถทางการเขียนจะมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาของคนไทยและนักเรียนไทย เริ่มตั้งแต่ก่อนการเขียน (Pre-Writing) ผู้เขียนต้องคิด วางแผนก่อนว่าต้องการเขียนอะไร อย่างไร กลุ่มเป้าหมายคือใคร มีเทคนิคให้เข้าใจง่าย ๆ อย่างเป็นขั้นตอนหรือความหมายอะไรก่อนที่จะนำแนวคิดทางการเขียนมาสื่อความหมายไปยังผู้อ่าน จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาพื้นฐานแก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารคามพิทยาคม พบว่านักเรียนมีปัญหาหลากหลายในการเขียนเรียงความ ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ยังอยู่ในวงจำกัด การนำเสนอเนื้อหายังขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขาดรูปแบบการเขียนที่หลากหลาย การเรียบเรียงเนื้อหายังสับสน การเขียนประโยคที่ไม่สมบูรณ์ แม้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษามีพื้นฐานความรู้ค่อนข้างดีทั้งทักษะการอ่าน

และความสามารถทางการเขียน แต่ยังไม่สามารถเขียนได้อย่างเป็นมาตรฐาน หากแต่นักเรียนกลุ่มนี้มีพื้นฐานความรู้ด้านหลักไวยากรณ์มากกว่าซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าไม่สามารถนำมาพัฒนาทักษะด้านการเขียนได้ดีเท่าที่ควรหากยังขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ดีพอ เพราะนักเรียนบางคนมีความสามารถด้านการจดจำหลักไวยากรณ์ต่างๆ ได้ดีแต่กลับเขียนข้อความไม่ได้ตรงตามจุดประสงค์จากแนวคิดของนักวิจัย นักการศึกษาต่างๆดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงค้นหารีวิธีที่ดีและเหมาะสมเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารคามพิทยาคมให้สูงขึ้น และพบว่า ต้องเริ่มจากการพัฒนาการอ่าน ให้นักเรียนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยรูปแบบการอ่านแบบล่าง-บน และบน-ล่าง ให้ได้ก่อน จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการเขียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนโดยใช้การเขียนแบบเขียนสรุปความจากเรื่องที่ทำอย่างมีวิจารณญาณแล้วจึงจะสามารถพัฒนาระดับความสามารถในการเขียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพในระดับที่สามารถสื่อสารได้อย่างมีความหมายและตรงตามความต้องการของตนเองและผู้อ่านสามารถเข้าใจได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้กระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียน หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ทางการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้กระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ปีการศึกษา 2557 จำนวน 16 ห้องเรียน 640 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 ที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่สอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ23101) ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง เป็นแบบวัดความสามารถที่ให้ผู้เรียนเขียนเรียงความระดับย่อหน้าใช้เวลา 1 ชั่วโมง ในการทดสอบก่อนและหลังการทดลองเป็นแบบทดสอบแบบคู่ขนานโดยกำหนดชื่อเรื่อง ประเภทงานเขียนความยาวของเรื่อง 150-200 คำ

2. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผนแผนละ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวม 18 คาบ คาบละ 50 นาที

3. แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่ให้คะแนนและระดับความสามารถในการเขียนของผู้เรียนไว้ 4 ด้านได้แก่ 1) เนื้อหา 2) การเรียบเรียง 3) คำศัพท์ 4) การใช้ภาษา 5) กลไกทางภาษา

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการสอนเป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า (Rating scale) โดยให้นักเรียนประเมินค่านำหนักความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, และน้อยที่สุดตามลำดับ

5. การเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังการสอนทุกคาบ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purpsoive Sampling)
2. ทดสอบกลุ่มทดลองก่อนเรียน (Pre test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ใช้เวลา 1 คาบคาบละ 50 นาที
3. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการสอนเขียน และบทบาทของผู้เรียนในกลุ่มย่อยรวมทั้งบทบาทของผู้สอน เป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนรู้วิธีการวัดและประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนนต่างๆ
4. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้
5. ทำการทดสอบกลุ่มทดสอบหลังเรียน (Post test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน ใช้เวลา 1 คาบ คาบละ 50 นาที
6. ประเมินระดับความคิดเห็นของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนเขียนหลังจากเสร็จการทดลอง
7. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
8. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนเขียน มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละ
9. สรุปผลและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลคะแนนงานที่เขียนได้จาก การทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนก่อนการทดลองและหลังการทดลองที่เป็นรายบุคคลโดยผู้ประเมิน 3 คนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าเฉลี่ยดังกล่าวมาหาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากนักเรียน 40 คนทั้งก่อนทดลองและหลังทดลองแล้วนำค่ามาเปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนโดย

รวมและเปรียบเทียบของค้ประกอบความสามารถในการเขียนด้านเนื้อหา การเรียบเรียงคำศัพท์ การใช้ภาษาและกลไกทางภาษา

2. นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviaiton) มาเปรียบเทียบหาค่าเฉลี่ย

3. วิเคราะห์ข้อมูลของคำถามปลายเปิดที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนเขียนเพื่อหาค่าความถี่ แล้วแปลงเป็นค่าร้อยละจากนั้นนำมาเขียนเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

1. หลังจากได้รับการสอนเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยรวมและรายด้านสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการสอนเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. หลังจากได้รับการสอนเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษในด้านองค์ประกอบ การเขียนรายด้านทั้ง 5 ด้านได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการเรียบเรียงด้านคำศัพท์ ด้านการใช้ภาษาและด้านกลไกทางภาษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงว่าการสอนเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษในแต่ละองค์ประกอบของการเขียนสูงขึ้น ดังรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองรายได้ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการเรียบเรียง ด้านคำศัพท์ ด้านการใช้ภาษา และด้านกลไกทางภาษา (N = 40 คน)

ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ	\bar{X}	S.D	t	P
1. ด้านเนื้อหา				
ก่อนการทดลอง	2.13	.45	9.860	.000
หลังการทดลอง	2.81	.44		
2. ด้านการเรียบเรียง				
ก่อนการทดลอง	1.98	.43	11.775	.000
หลังการทดลอง	2.72	.45		
3. ด้านคำศัพท์				
ก่อนการทดลอง	2.03	.40	8.044	.000
หลังการทดลอง	2.59	.43		
4. ด้านการใช้ภาษา				
ก่อนการทดลอง	2.03	.32	2.551	.016
หลังการทดลอง	2.22	.32		
5. ด้านกลไกทางภาษา				
ก่อนการทดลอง	2.15	.29	5.124	.000
หลังการทดลอง	2.47	.37		

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D	ระดับผล
1. นักเรียนที่บทบาทในการจัดกิจกรรมกลุ่ม	4.48	0.68	มาก
2. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากรูปแบบการสอนเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปบูรณาการใช้กับวิชาอื่น ๆ	4.39	0.67	มาก
3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง	4.33	0.67	มาก
4. นักเรียนมีความมั่นใจในการพัฒนาทักษะการเขียนในรูปแบบหลากหลาย	4.33	0.86	มาก
5. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนอย่างมีความหมายและเหมาะสม	4.33	0.60	มาก
6. นักเรียนสามารถเค้าโครงเรื่องที่จะเขียนสรุปความได้	4.30	0.57	มาก
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.30	0.67	มาก
8. กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์	4.30	0.53	มาก
9. นักเรียนสามารถเขียนใจความสำคัญและรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องได้ตามลำดับ	4.27	0.59	มาก
10. นักเรียนสามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวอักษรใหญ่ได้ถูกต้อง	4.24	0.66	มาก
11. นักเรียนคิดว่าขั้นตอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการเขียนมีความเหมาะสม	4.18	0.58	มาก
12. นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาใช้เขียนสรุปความ	4.15	0.58	มาก
13. นักเรียนสามารถวางแผนการเขียนอย่างมีระบบและชัดเจน	4.15	0.65	มาก
14. บรรยากาศในห้องเรียนมีความสนุกสนาน	4.15	0.65	มาก
15. นักเรียนมีความภูมิใจในผลงานเขียนของตนเอง	4.15	0.56	มาก
16. นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์อย่างมีอิสระและหลากหลาย	4.12	0.67	มาก
17. ไนซ์ในการอ่านทบทวนและแก้ไขงานเขียนทำให้นักเรียนเข้าใจการใช้ภาษา	4.12	0.65	มาก
18. นักเรียนสามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องและสื่อความหมายได้ชัดเจนเหมาะสม	4.00	0.50	มาก
19. การเขียนสรุปความช่วยให้เห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ในการเขียน	4.03	0.59	มาก
20. นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้กล้าแสดงคิดและกล้าแสดงออก	3.88	0.65	มาก
รวม	4.22	0.27	มาก

อภิปรายผล

1. ความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลองพบว่าความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยรวมและรายด้านมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทั้งนี้เนื่องมาจากผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการคิดค้นข้อมูลที่จะที่มาใช้ในการสร้างงานเขียนของตนเองรู้จักวางแผนงานเขียนของตนเองได้ชัดเจนยิ่งขึ้นสอดคล้องกับการวิจัยของจตุมา นาควรรณ (2544 : 199) พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคระดมสมองและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถกระตุ้นการเขียนได้ดีกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติในขณะที่ระดับความคิดเห็นของผู้เรียนกลุ่มทดลองเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการสอนเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณพบว่าผู้เรียนหลังจากได้รับการสอนเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผู้เขียนมีความสามารถด้านการเขียนภาคอังกฤษโดยรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงว่าการสอนเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ อ่ำไพ ลัดนาอนุสรณ์ (2545) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์กับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน

ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และความสามารถทางการเขียนภาษาไทยในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยรวมและแต่ละข้ออยู่ในระดับมากจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนไม่แสดงความวิตกกังวลในการระดมความคิดจากการอ่านโดยใช้วิจารณญาณของนักเรียนเองเพื่อสร้างเนื้อหาเนื่องจากเป็นเรื่องใกล้ตัวเพียงแต่จะต้องอภิปรายร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่มที่จะตัดสินใจที่จะผสมผสานข้อมูลของสมาชิกอย่างไรเพื่อให้งานเขียนของตนน่าสนใจทำให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลในเรื่องการใช้ภาษาสอดคล้องกับการวิจัยของ สมพร ชาวไทย (2548 : 101-104) ที่ทำการศึกษการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องทักษะการเขียนจดหมาย โดยใช้แผนที่ความคิดประกอบการอ่านวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการฝึกฝนด้านการเขียนจดหมายจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทั้งแบบกลุ่มและงานเดี่ยว ส่งผลให้ความรู้เพิ่มขึ้น ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามความสามารถและความสนใจทำให้ง่ายต่อการจดจำ เป็นการเสริมแรงทำให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น

4. หลังการทำกิจกรรมการสอนเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นทั้งนี้เนื่องมาจากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแสดงถึงความเชื่อมโยงของข้อมูลทางความคิดจากการอ่านหรือ ประเด็นสำคัญต่างๆที่มีการเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกันอย่างเป็นระบบโดยการคิดวิเคราะห์เนื้อหาสาระจากการคิดพิจารณาจากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยการ

อ่านแบบบน-ล่างและล่าง-บน วนซ้ำไปซ้ำมาจนเกิดประเด็นและมโนภาพในการเขียนและนำมาสร้างสรรค์จัดลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติการเขียนอย่างชัดเจนได้ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ ดวงตา ลักษณะประสิทธิ์ และกรองแก้ว กรรณสูตร(2544 : 35) ที่ว่า การที่นิสัยมีความสามารถแตกต่างกัน แต่ก็สามารถสร้างงานเขียนได้โดยประโยชน์จากสิ่งที่ตนถนัด เช่น ฝ่ายหนึ่งอาจช่วยให้ความคิดอีกฝ่ายเสริมด้วยภาษาที่ดีกว่าลักษณะเช่นนี้จะเป็นการปลุกฝังการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อชีวิตของผู้เรียนในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. กิจกรรมการสอนเขียนสรุปความในแต่ละแผนควรเพิ่มระยะเวลาในชั้นปฏิบัติ (Practice) และขั้นผลิต (Product) ให้มากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนโดยอาจเริ่มจากการทำกิจกรรมกลุ่มงานคู่และงานเดี่ยวจะทำให้ผู้

เรียนเกิดความคล่องตัวในการใช้กระบวนการคิด และกระบวนการใช้ภาษามากขึ้นการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนของตนเองจะทำให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเข้าใจการใช้ภาษาได้ดีขึ้นซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้ดีขึ้น

2. การสอนเขียนสรุปความควรจัดให้มีการสอนอย่างต่อเนื่องและมีระยะเวลานาน 1 ภาคเรียนโดยควรเริ่มตั้งแต่ต้นเทอมเพื่อให้ผู้เรียนมีระยะเวลาในการฝึกเขียนในหลากหลายรูปแบบงานเขียนให้มีเวลาฝึกแก้ไขข้อผิดพลาดของงานมากขึ้น

3. ควรเพิ่มแบบฝึกหรือทบทวนโครงสร้างภาษาการใช้คำเชื่อมการให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนั้นทั้งนี้จากข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการสอนเขียนผู้เรียนต้องการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นถึง 25 คนหรือ 62.50 เปอร์เซ็นต์ส่วนในเรื่องความสามารถในการแต่งประโยคและการใช้คำเชื่อมนั้นกลุ่มทดลองต้องการให้ช่วยแก้ไขปรับปรุงถึง 23 คนหรือ 57.50 เปอร์เซ็นต์

เอกสารอ้างอิง

- จตุริมาณาควรรณ. (2544) .ผลของการเขียนโดยใช้เทคนิคระดมสมองและผังความคิดที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชนประถมศึกษาปีที่ 5.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การประถมศึกษา)จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- ดวงตา ลักคุณะประสิทธิ์ และกรรองแก้ว กรรณสูต. (2548). ความคิดเห็นของอาจารย์สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อแนวการสอนที่เน้นกระบวนการเขียน. วารสารภาษาปริทัศน์. 22 : 24-35.
- ธนิตย์ สุวรรณเจริญ. (2552). ปัญหาการเขียนของนักเรียน. ออนไลน์.<<https://www.gotoknow.org/posts/288151>>
- สมพร ชาวไทย. (2548). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องทักษะการเขียนจดหมาย โดยใช้แผนที่ความคิดวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. ถ่ายเอกสาร.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2558) การรับรู้และเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558.ออนไลน์ <<http://www.manager.co.th/Local/ViewNews.aspx?NewsID=9550000087253>>.
- สุพรรณวีราทร. (2545). การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อำไพ ลัดนาอนุสรณ์. (2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.